

НОВІ ДАНІ ДО АРХЕОЛОГІЧНОЇ КАРТИ ВОЛИНО-ПОДІЛЬСЬКОГО ПОГРАНИЧЧЯ

Територія Волино-Подільського пограниччя завжди викликала науковий інтерес у дослідників стародавньої історії. Тут проходила своєрідна контактна межа між різноетнічними групами населення, які заселяли простори Волині і Поділля у першій половині 1 тис. н.е. З утворенням удільних князівств Волино-Подільське пораниччя розмежувало їхні території. Тому виявлення тут нових археологічних пам'яток має важливе значення не тільки для створення археологічної карти Львівщини, а й для вивчення етнокультурних процесів на території Південно-Західної Волині та Поділля в 1 тис. н.е.

У 1996 р. в зоні Вороняцького горбогір'я Подільської височини були проведені розвідкові обстеження території вздовж русла нині пересохлої річки Суховілки (притока Стиру), між селами Суховоля і Гай Бродівського району Львівської області.

Перші археологічні дослідження тут проводила у 1946 р. Дубно-Кременецька експедиція. В результаті на північ від с. Суховоля (в публікаціях помилково названо Семиволя, а річка - Семиволка) Н.П. Амбургером і М. Островським було виявлено двошарову пам'ятку ранньозалізного віку та черняхівської культури¹.

У 1980-1984 рр. декілька поселень на берегах Суховілки відкрив краєзнавець І.О. Богдан. Це - пізньопалеолітичні стоянки біля сіл Суховоля (Суховоля-II ур. "Дробилка" та Суховоля-III в 500 м на захід від села), мезолітичні пам'ятки Гай-I (ур. "Мис") і Гай-II (поселення на лівому березі річки в 100 м на схід від села). Ним же було виявлено

¹ Брайчевський М.Ю. Розвідка слов'янських пам'яток на Волино-Подільському прикордонні //Археологічні пам'ятки УРСР. К.,1952. Т.3. С. 403; Махно Е.В. Памятники черняховской культуры на территории УССР //Материалы и исследования по археологии СССР. №82. М.,1960. С. 37.

кілька багатошарових пам'яток у південно-східній околиці м. Бродів (ур. "Горби" поблизу Старих Бродів)¹.

У 1982 р. на території, прилеглій до Старих Бродів (ур. "Заставки", "Горби"), працювала експедиція Українського товариства охорони пам'яток історії та культури і Інституту суспільних наук АН УРСР (нині Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України), під керівництвом В.С. Терського. В результаті розкопок було досліджено декілька різночасових пам'яток, розташованих вздовж обох берегів Суховілки². На жаль, докладніше результати розкопок так і не були опубліковані.

У 1983 р. дослідження пам'яток кам'яного віку на Бродівщині проводила археологічна експедиція під керівництвом Л.Г. Мацкевого. Тоді ж було обстежено три стоянки періоду кінця пізнього палеоліту-мезоліту на Суховілці в районі північно-східної околиці Бродів (ур. "Заставки" та "Горби"), а також в с. Гаї (ур. "Мис")³. Багатошарову пам'ятку в урочищі "Заставки" або "За бомбоскладом" обстежував у 1995 р. автор цього повідомлення⁴.

Розвідкові дослідження 1996 року були проведені в західній околиці с. Суховоля у напрямі до с. Гаї. На цій території виявлено шість нових археологічних пам'яток різних хронологічних періодів. Усі вони розташовані на землях агрофірми "Прогрес".

Суховоля-IV. Під час обстеження лівого берега р. Суховилки на території піщаного кар'єру було виявлено рештки культурного шару

¹ Список пам'ятників історії та культури Бродівського району. Броди, 1983. С.11; Богдан І.О. Найдавніше минуле Брідщини (за матеріалами Брідського музею) // Тези доповідей науково-практичної конференції "Історичними шляхами Брідщини". Броди, 1993. С. 8; Картотека відділення археології Інституту українознавства ім І. Крип'якевича у Львові.

² Чобіт Д. Цікаві археологічні знахідки // Прапор комунізму. 1982. 26 черв.

³ Мацкевой Л.Г. Работы в Западных областях Украины // Археологические открытия 1983 года. М., 1985. С. 317.

⁴ Онищук Я. Археологічні розвідки на Брідщині // Археологічні дослідження на Львівщині у 1995 році. Львів, 1996. С. 57.

поселення черняхівської культури. Воно знаходилося на відстанні біля 800 м на захід від автобусної зупинки у с. Суховоля, в ур. "Западня".

Зібраний матеріал складається в основному з гончарої кераміки. Це - фрагменти вінчиків, стінок та денця посудин, виготовлених з добре відмученої глини із домішками дрібного промитого піску (рис. 1: 1-4). Там же знайдено декілька уламків стінок ліпних горщиців цього ж часу. Від кераміки виготовленої на гончарному кругі вони відрізняються масивністю форм та вмістом у глиняній масі зерен піску і дрібноточченого шамоту.

Суховоля-V. Поселення виявлене на правому березі Суховілки, навпроти вищеописаного місцезнаходження Суховоля-IV. Воно розташоване в ур. "Долина", на відстанні біля 150 м на південний захід від ферми Суховільської бригади агрофірми "Прогрес". Східний край пам'ятки перетинають дві місцеві лінії електропередач. На даний час територія поселення використовується під пасовище.

Знахідки зустрічаються на невеликі площі розмірами 100X120 м і представлені двома перепаленими у вогні фрагментами крем'яних серпів, фрагментом заготовки серпа, а також уламками ліпної та гончарої кераміки ранньозалізного віку (можливо висоцької культури) і черняхівської культури (рис. 1: 5-9).

Привертає увагу декілька ліпних уламків стінок посуду з вмістом у фактурі тіста великої кількості товченого вапняку. Фрагментальність знахідок, на жаль, дозволяє їх лише наближено датувати часом пізньої бронзи-раннього заліза.

Суховоля-VI. Пам'ятка виявлена в 100 м на захід від пункту знахідок Суховоля-V. Розташована на пологому південно-східному схилі правого берега ріки, на площі 90X150 м. Територія поселення в основному використовується як пасовище і лише його окраїна розорюється.

Під час обстеження тут було знайдено заповіраний від довгого використання уламок крем'яного пластинчастого серпа (рис. 2: 2), а також кераміку: дрібні уламки ліпних, часом підлощених вінчиків черпаків

або мисок (рис. 2: 4-6), а також стінки кухонних горщиків з вмістом у фактурі тіста товченого шамоту і піску, орнаментовані на поверхні рядом нігтевих вдавлень (рис. 2: 8); декілька фрагментів гончарного посуду сірого кольору, виготовлених з відмученої глини з домішками дрібного піску, злегка відхиленими на зовні потовіщеними вінцями (рис. 2: 7) та циркульним чотирьохкільцевим орнаментом (рис. 2: 10); уламки досконало виготовлених на гончарному кругі горщиків, орнаментованих трьохрядною хвилястою лінією, з тонкими стінками та розхиленними на зовні вінцями (рис. 2: 11). Хронологічно весь комплекс знахідок можна датувати періодами висоцької та черняхівської культур, а також часом Київської Русі (XІ ст).

Гай-III. Поселення розташоване на відстані 1,5 км на захід від автобусної зупинки в с. Суховоля, на східному пологому схилі невисокого плато, яке простягається вздовж лівого берега Суховілки. Під час обстеження пам'ятки було зібрано крем'яні заговки серпа та лінзоподібної в перерізі сокири (рис. 2: 1,3), уламки ліпних посудин та фрагмент стінки крумального горщика (рис. 2: 9)

Знайдена ліпна кераміка виготовлена з глини із великим вмістом крупновернистого піску, шамоту, а в деяких випадках й жорстви. За складом тіста і технікою виготовлення її можна віднести до ранньозалізного часу, можливо, висоцької культури. До цього ж періоду відносяться й крем'яні заговки.

Фрагмент стінки горщика виготовлений на гончарному кругі, світло-жовтого кольору, орнаментований п'ятиридною хвилястою лінією (рис. 2: 9). Серед знахідок ранньозалізного часу він представлений лише одним екземпляром і тому, ймовірно, потрапив сюди випадково із розташованого неподалік давньоруського селища.

Гай-IV. Двошарова пам'ятка розташована на північно-східному пологому схилі плато на відстані близько 300 м на захід від поселення Гай-III, в ур. "Стависька". Пункт знахідок представлений великою кількістю уламків кераміки, виготовленої на гончарному кругі, фауністичних решток, перепаленими каменями та шлаками

залізоплавильного виробництва, а також позначним комплексом уламків ліпного посуду.

На місці найбільшого скучення знахідок було закладено невеликий шурф для визначення товщини культурного шару і характеру пам'ятки. У результаті встановлено, що культурний шар на поселенні досягає товщини 25-30 см, і отже, повністю зруйнований багаторічною оранкою. В окремих місцях плуг зруйнував також верхній шар материка, перемішавши його з культурним пластом пам'ятки.

На місці шурпу вдалося простежити неремішане із землею дерев "яне вугілля і попіл, а також кусі перепаленого у вогні каміння, кістки тварин. Очевидно, на цьому місці знаходилась піч-кам'янка або вогнище відкритого типу, обкладене камінням. На жаль, жодних слідів якої-небудь споруди виявити не вдалося через порушення верхнього материкового шару під час оранки.

Знайдені фрагменти гончарної кераміки за технікою виготовлення можна поділити на дві групи. До першої належать товстостінні уламки горщиців, виготовлені лінійним способом і лише підправлені на слабкоротаційному гончарному крузі. Вони представлених невеликою кількістю, мають у тісті зерна крупнозернистого піску та жорстви. Пропорції форм такої посудини часом асиметричні, вінця розхилені назовні і зрізані по краю. На шийці та плічках кераміка грубо прикрашена одинарними зигзагоподібною та хвилястою лініями. Нижче поверхню горщиці вкривала серія прямих ліній (рис. 3: 1).

Друга група кераміки значно численніша як за кількістю, так і за різноманітністю форм. Уся вона виготовлена на швидкоротаційному гончарному крузі із глини з домішкою дрібного промитого піску. У складі гончарної маси кількох уламків з однієї і тієї ж посудини простежено сліди від органічних домішок. Горщики здебільшого редуковані, правильних форм, із середньою товщиною стінок. Основу становлять посудини з розхиленими назовні вінцями трикутної форми, рідше - косо зрізані по краю (рис. 3: 2; рис. 4: 1-3; рис. 5: 1). В одному екземплярі простежено зачатки характерної для XII-XIII ст.

закрійни по краю вінчика для покришки (рис. 4: 2). Виявлені уламки свідчать, що це були досить великі горщики, з діаметрами вінець від 17 до 26 см.

На відміну від форм посуду першої групи у цій кераміці чітко простежується перехід від шийки у плічки, виражений в різкому зломі профілю стінок. Знайдені фрагменти багато орнаментовані наборами хвиль та прямих ліній. Подекуди орнаменти, почергово змінюючись, покривають усю збережену поверхню стінки (рис. 6: 1-2). В одному випадку орнамент у вигляді кількох ліній, злегка проімтованих під дрібну хвилю, простежено на внутрішній стороні вінчика (рис. 4: 3).

Цікавий уламок шийки горщика із просвердленою у ній вже після випалу діркою діаметром 1-0,5 см (рис. 6: 4). Її призначення важко встановити через фрагментальність знахідки.

Серед комплексу знахідок досить добре проекспоновані денця. Усі вони рівні, без жодних виступів, діаметром від 7 до 9,5 см. (рис. 3: 2; рис. 5: 1; рис. 6: 3).

Окрім посудин кухонного призначення, на поселенні виявлено декілька екземплярів кераміки столового використання. Це - придонна частина глиняного стаканчика, або горнятка, уламок вінчика миски та фрагменти двох плоскодонних підносів чи тарілок із легко загнутими вінцями (рис. 4: 4; рис. 5: 2-3). Усі вони, крім вінчика миски, виготовлені ліпним способом, хоча за фактурою тіста нічим не відрізняються від вищеописаної кераміки.

Серед виявлених матеріалів знаряддя праці представлені лише одним пряслицем. Воно виготовлене з шифера білого кольору, приплюснуто-біконічної форми. Його розміри: висота - 1,2 см, загальний діаметр - 2,5 см, діаметр верхньої та нижньої площин - 1,9 см і діаметр каналу - 1 см. Судячи з матеріалу виготовлення, пряслице могло бути завезене з районів Овруча. Аналогічні знахідки досить часто трапляються серед матеріалів Пліснеського городища¹. Мабуть з відти або сусідніх Бродів,

¹ Старчук І. Розкопки на городищі Пліснесько // Археологічні пам'ятки УРСР. К., 1949. Т.1. С. 78.

через які пролягав давній торговельний шлях з Києва в Західну Європу, пряслице могло потрапити і в наше поселення.

Описаний комплекс знахідок досить цікавий для вивчення. Виявлено кераміка має низку аналогій, зокрема з найближчого Пліснеська¹. За фактурою тіста, а також технологією виготовлення фрагменти посуду з поселення Гаї-В не є однорідними. Зокрема, різниця простежується між керамікою першого і другого типів, яку відповідно датують IX - поч. X ст і XI - поч. XII ст. Звідси можна зробити висновок, що пам'ятка або складається з двох хронологічно роздільних поселень, або вказує на співжиття двох технологій виготовлення посуду: рутинної техніки, яка, відживаючи, ще довгий час могла використовуватися в домашньому господарстві, та нової, складнішої, що потребувала певних навиків, проте давала більш якісну продукцію. Та розвідковими дослідженнями на ці питання відповісти дуже важко.

Окрім виявленого матеріалу періоду Київської Русі, на пам'ятці візанто незначну кількість фрагментів кераміки ранньоозалізного часу. Це ліпні уламки стінок горщиць та вінчика миски із значним амістом у тісті піску, жорстви і шамоту. Поверхня в одних випадках нерівна, погано загладжена, в інших - лощена. На шийці та стінках горщиць простежено дірчатий та геометричний орнаменти (рис. 5: 5-7). Денця масивні, рівні, з різким переходом у придонну частину стінки (рис. 5: 4).

Серед виявленої кераміки декілька стінок посуду були виготовлені з глини при домішці великої кількості вапняку. Важливо, що матеріал має аналогії серед знахідок візантийських поселень Суховоля V.

Гаї-В. Поселення розташоване в 1,5 км на схід від с. Гаї, в районі давнього ставища, на лівому березі р. Суховілки в ур. "Ставок" або "Гребля". На сьогодні від колишнього водоймища залишилася частково розмита земляна дамба. Під час її спорудження у 1967 р. значну частину пам'ятки було зруйновано, тому знахідки в основному виявлені

¹ Старчук І.Д. Розкопки городища Пліснесько в 1947-1948 рр // Археологічні пам'ятки УРСР. К., 1952. Т.3. Табл.2. С. 389; Кучера М.П. Древний Пліснеськ // Археологічні пам'ятки УРСР. К., 1962. Т.12. С. 46-48.

в тих місцях, де вода розмила насип дамби, а також у руслі ріки. Зібраний матеріал складається з крем'яних відщепів і фрагментів кераміки ранньозалізного часу та періоду Київської Русі.

Керамічний інвентар ранньозалізного часу представлений дрібними уламками вінчика миски, горщика, стіною кухонних горщиків, виготовлених з глини із значним вмістом у ній домішків піску, шамоту і жорстви. Поверхня нерівна, погано загладжена і випалена. Фрагменти прикрашені насічками по краю вінчика, розчленованим пальцевими вдавленнями на ліпним валиком або наскрізними підвінцевими проколами (рис. 7: 1,3,4). Вінчик миски загнутий до середини, злегка пролощений (рис. 7: 2). За фактурою глянного тіста, технікою виготовлення та орнаментуванням знахідки можна датувати часом висоцької культури.

Дещо ліпше представлений комплекс кераміки давньоруського часу. Виявлені фрагменти вінчиків та стінок посуду, виготовлені на швидкороташійному гончарному кругі із глини з домішкою дрібного промитого піску. Вінця оформлені у вигляді трикутного манжету, розширені назовні, в окремих випадках орнаментовані одинарною зигзагоподібною лінією на шийці (рис. 7: 5,7,8).

Привертають увагу два фрагменти з просвердленими в районі шийок невеличкими дірками (рис. 7: 6,7). Подібна знахідка відома також з матеріалів попередньої пам'ятки. Призначення дірок у даному випадку пояснити важко за браком виявлених тут більш цілісних форм такої кераміки. Можливо, їх використовували для скріplення шнуром корпусу надтріснутого горщика. Дірки просвердлені під вінцями глечиків відомі з Колодяжного городища на Волині і трактуються як отвори для прикріplення до посудин мотузяних або дротяних ручок¹.

Уесь комплекс давньоруських знахідок з поселення має багато аналогій серед матеріалів інших пам'яток і датується XI ст.

Розвідкові дослідження на Волино-Подільському пограниччі поповнили джерельну базу Львіщини новими археологічними пам'ятками, які уточнюють дані про густоту заселення цієї території в ранньозалізному та давньоруському періодах.

¹ Юра Р.О. Древний Колодяжин //Археологичные пам'ятки УРСР. К., 1962. Т.12. С. 112,114.

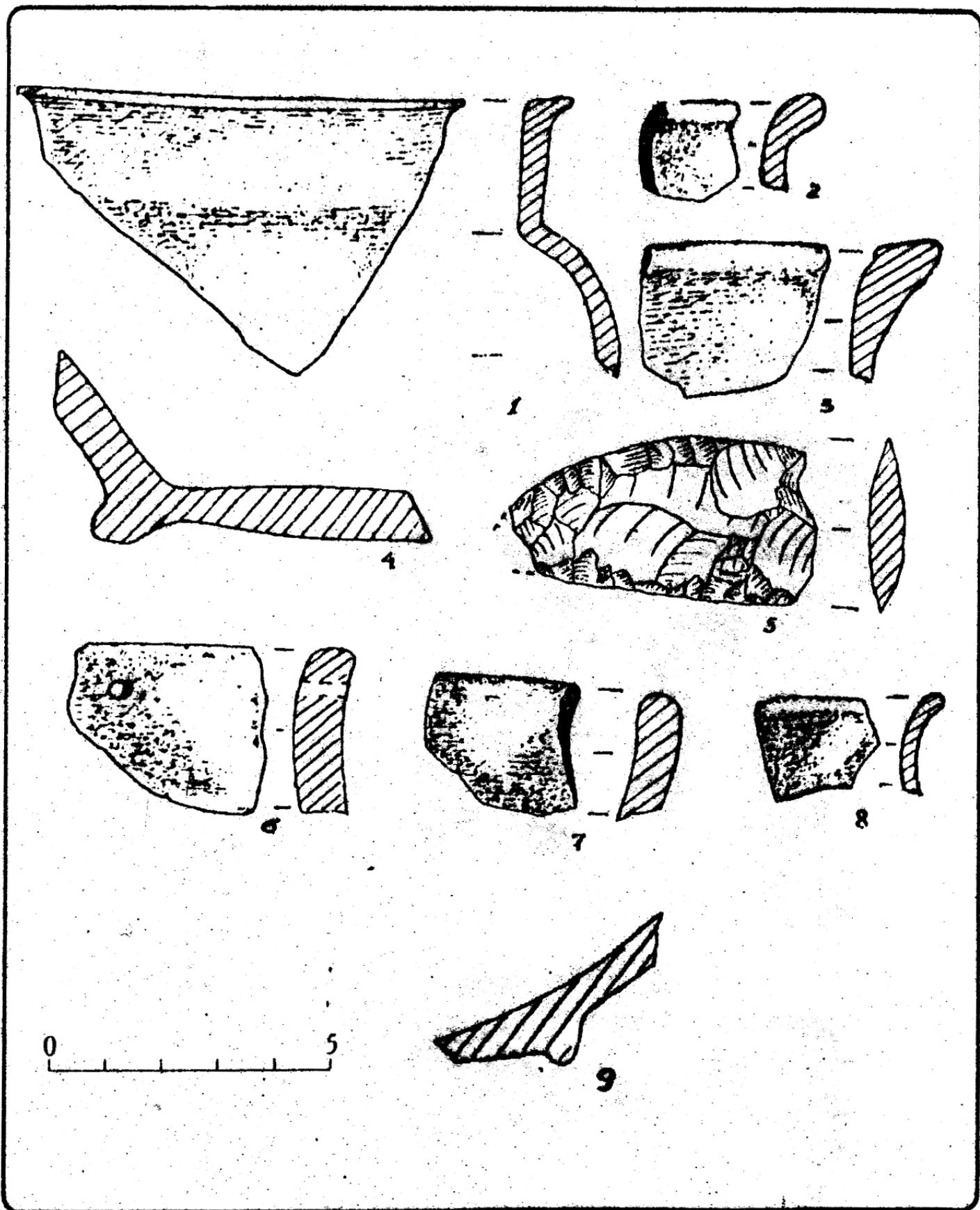

Рис. 1. Суховоля. Фрагменти глиняного посуду
та крем'яних знарядь.

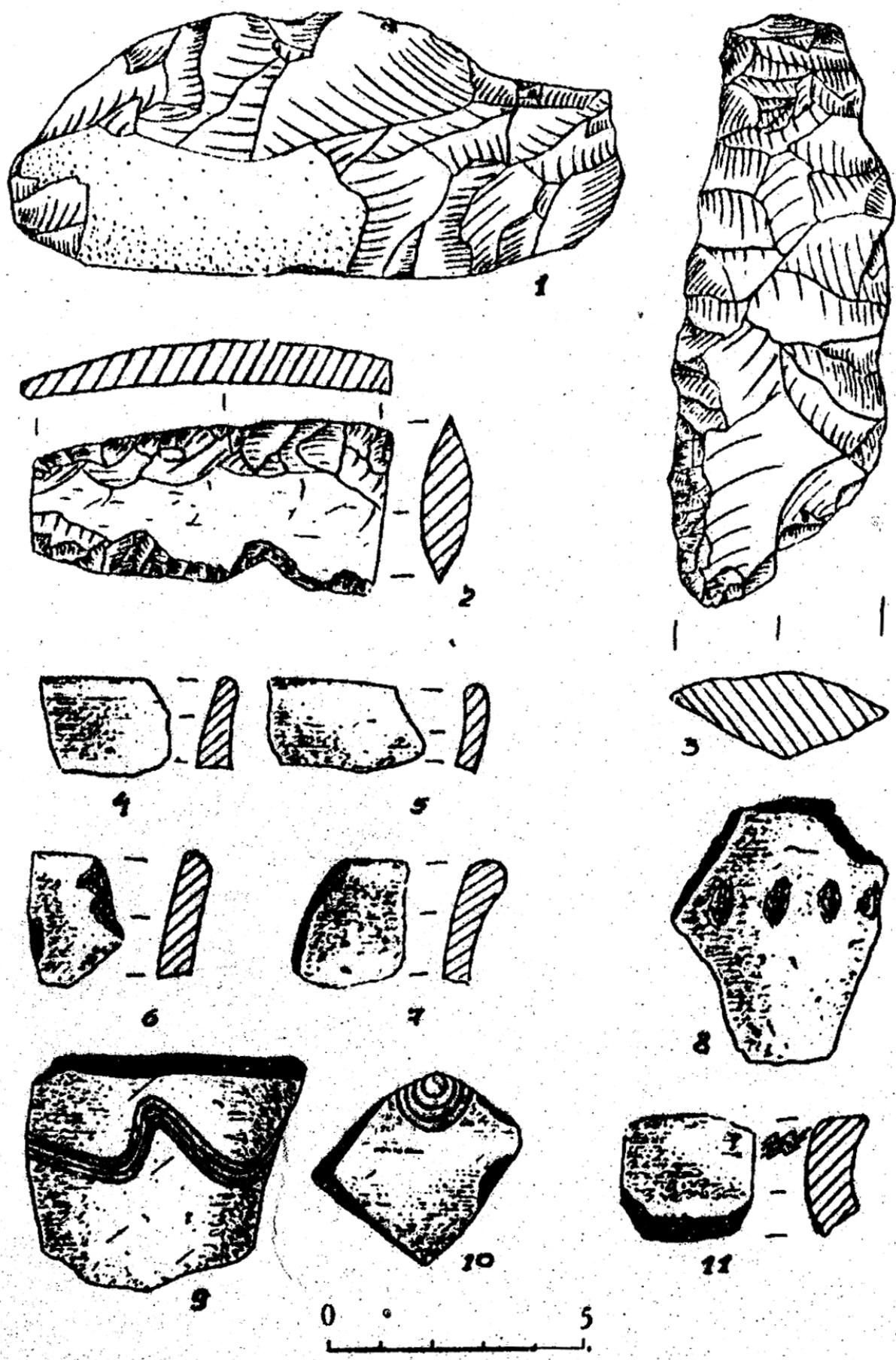

Рис. 2. Суховоля. Фрагменти глиняного посуду та крем'яних зарядів.

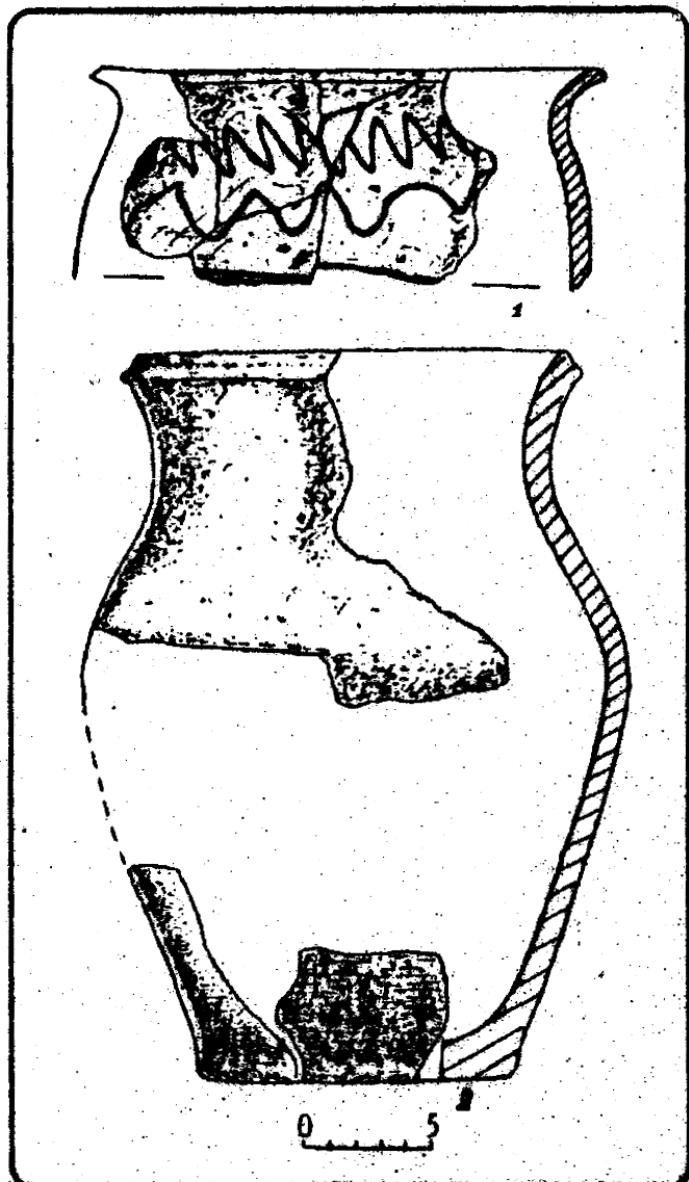

Рис. 3. Гай. Фрагменти горщиків.

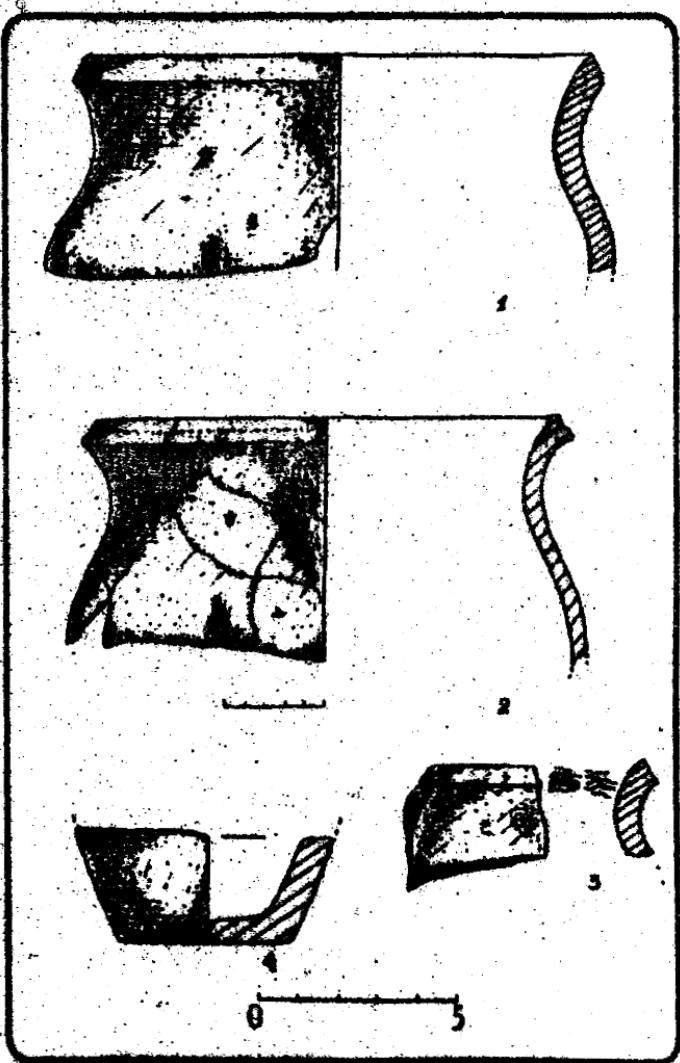

Рис. 4. Гай. Фрагменти глиняного посуду.

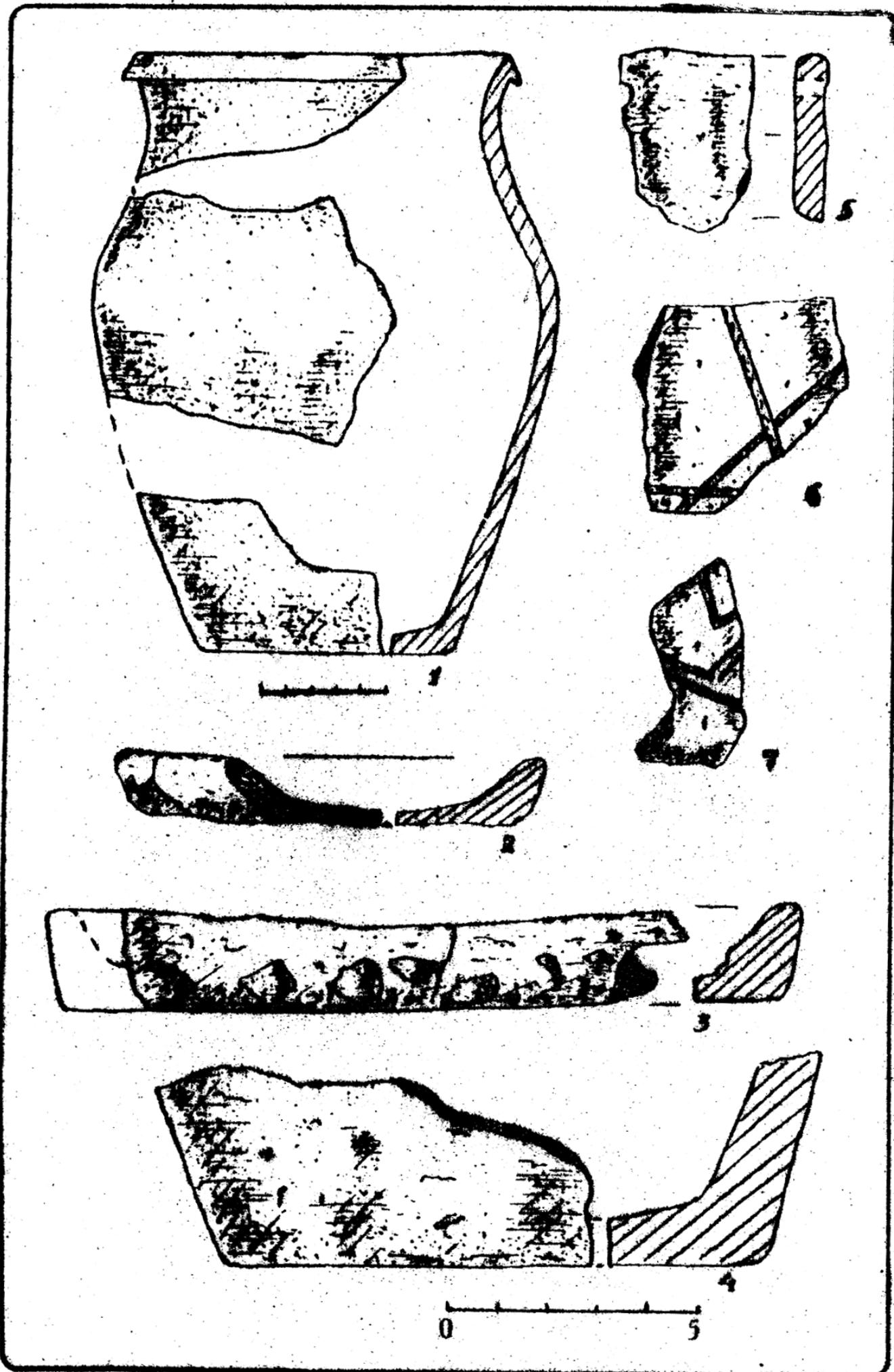

Рис. 5. Гай. Фрагменты глиняного посуду.

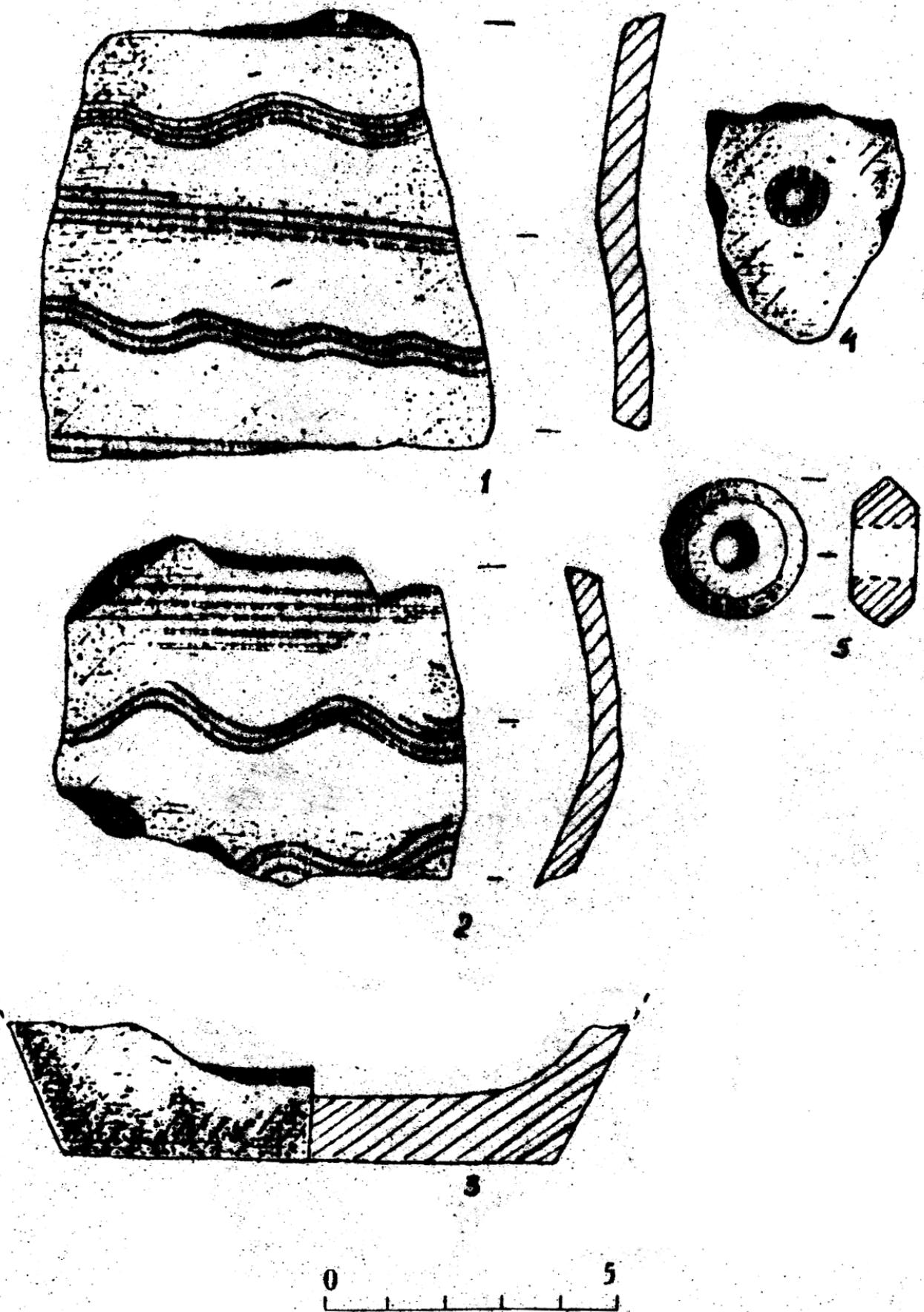

Рис. 6. Гай. Фрагменты глиняного посуда.

Рис. 7. Гаї. Фрагменти глиняного посуду.